

IMPLEMENTING POLICIES FOR INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP

Professor, PhD George NICULESCU
“Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu
gniculesco@yahoo.com

ABSTRACT. INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP PLAYS A DECISIVE ROLE IN ECONOMIC AND SOCIAL DEVELOPMENT OF ANY COUNTRY, REGIONS AND COMMUNITIES. AN ECONOMY BASED ON KNOWLEDGE CAN NOT DEVELOP WITHOUT THE FULL MANIFESTATION OF ACTION AND INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP. THE INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP NEEDS ADEQUATE FUNDING. ENTREPRENEURSHIP CAN BE DEFINED AS AN ACTIVITY IN PURSUIT OF THE GENERATION OF VALUE, THROUGH THE CREATION OR EXPANSION OF ECONOMIC ACTIVITY, BY IDENTIFYING AND EXPLOITING NEW PRODUCTS, PROCESSES OR MARKETS. THE DEFINITION OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP IS NOT SYNONYMOUS WITH EITHER SMALL AND MEDIUM-SIZED ENTERPRISES (SMES) OR BUSINESS START-UPS BUT IS DERIVED FROM THE INTERSECTION OF THREE AREAS: INNOVATIVE BUSINESSES, YOUNG AND HIGH-GROWTH BUSINESSES, SMES. A SPECIFIC ATTENTION IS FOCUSED ON INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP, AS IT CAN PLAY AN IMPORTANT ROLE IN CONTRIBUTING TO ECONOMIC GROWTH, JOB CREATION AND POVERTY REDUCTION, AND CAN HELP ADDRESS KEY SOCIAL CHALLENGES. THE STATE'S ROLE IN ENTREPRENEURIAL INNOVATION POLICIES: A MINIMALIST VIEW: SET UP AND PROVIDE "CONDITIONS FOR INNOVATION TO FLOURISH" VERSUS A PROACTIVE VIEW "ENTREPRENEURIAL STATE", STATES AS INVESTOR, RISK TAKER, INNOVATOR. IN CONCLUSION, THIS ARTICLE ANSWERS TO THE QUESTION: WHAT ARE THE KEY POLICY DIMENSIONS REGARDING INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP? THE FOLLOWING SIX POLICY DIMENSIONS ARE PARTICULARLY RELEVANT FOR INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP:

1. ACCESS TO FINANCE. THIS POLICY DIMENSION IS CONCERNED WITH ACCESS TO CAPITAL REQUIRED TO ESTABLISH AND RUN A BUSINESS. IT INCLUDES ACCESS TO DEBT FINANCING, VENTURE CAPITAL, BUSINESS ANGELS AND OTHER TYPES OF FINANCE, AS WELL AS EXIT OPTIONS AND MARKET. ACCESS TO FINANCE IS A KEY DRIVER IN THE CREATION, SURVIVAL AND GROWTH OF INNOVATIVE NEW VENTURES, AS IT ENABLES NEW VENTURES TO INVEST IN INNOVATIVE PROJECTS, IMPROVE THEIR PRODUCTIVITY, FINANCE THEIR GROWTH AND MEET MARKET DEMAND.

2. ACCESS TO KNOWLEDGE. THIS DIMENSION COVERS THE VARIOUS PRIVATE, PUBLIC AND ACADEMIC KNOWLEDGE LINKS THAT NOURISH INNOVATIVE ENTREPRENEURIAL ACTIVITY. IT DEALS WITH TECHNOLOGICAL CO-OPERATION BETWEEN FIRMS, UNIVERSITY-INDUSTRY INTERFACE, R&D INVESTMENTS AND OTHER INVESTMENTS IN INNOVATION, INTELLECTUAL PROPERTY SYSTEMS AND ACCESS TO INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES (ICT). ACCESS TO KNOWLEDGE IS ESSENTIAL FOR INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP, AS IT IS A KEY SOURCE OF INNOVATION-DRIVEN ENTREPRENEURIAL OPPORTUNITIES.

3. MARKET ENVIRONMENT. THIS DIMENSION DEALS WITH SEVERAL ASPECTS OF MARKET DEVELOPMENT AND ACCESS, SUCH AS ACCESS TO DOMESTIC MARKETS, ACCESS TO FOREIGN MARKETS, PRODUCT MARKET REGULATION, STATES OF COMPETITION AND PUBLIC PROCUREMENT. MARKET DEVELOPMENT AND ACCESS PLAY A KEY ROLE IN INNOVATIVE

ENTREPRENEURSHIP, SINCE MARKET OPPORTUNITIES WILL ULTIMATELY DETERMINE CONDITIONS FOR BUSINESS SUCCESS OR FAILURE.

4. ACCESS TO LABOUR . THIS POLICY DIMENSION DEALS WITH THE CONDITIONS FOR ACQUIRING HIGHLY-SKILLED HUMAN CAPITAL BY ENTREPRENEURS. IT INCLUDES POLICIES AFFECTING THE COST OF HIRING/FIRING, THE AVAILABILITY OF SKILLED LABOUR AND IMMIGRATION.

5. ENTREPRENEURIAL CAPABILITIES AND CULTURE. THIS DIMENSION ACCOUNTS FOR SOCIETAL AND CULTURAL INFRASTRUCTURES, SUCH AS BUSINESS SUPPORT INFRASTRUCTURE, BUSINESS AND ENTREPRENEURSHIP SKILLS AND EXPERIENCE, AND ATTITUDES TOWARDS ENTREPRENEURSHIP. ENTREPRENEURIAL CAPABILITIES PLAY A CRITICAL ROLE IN MARKET ENTRY AND IN THE SUCCESS OF NEW VENTURES, SINCE THEY DETERMINE THE CAPACITY TO IDENTIFY OPPORTUNITIES, RUN NEW BUSINESSES, DRIVE INNOVATIONS AND LEARN AND ADAPT TO CHANGING CIRCUMSTANCES. CULTURE MAY ALSO AFFECT INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP BY INFLUENCING THE PROPENSITY OF INDIVIDUALS TO BECOME ENTREPRENEURS.

6. REGULATORY FRAMEWORK. THIS DIMENSION DEALS WITH GOVERNMENT REGULATIONS AND PUBLIC POLICIES THAT INFLUENCE THE CREATION AND EARLY-STAGE GROWTH OF NEW COMPANIES, SUCH AS THE ADMINISTRATIVE FRAMEWORK FOR ENTRY AND GROWTH, THE TAXATION REGIME AND BANKRUPTCY REGULATIONS.

KEYWORDS: INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP, INNOVATION, ENTREPRENEUR, FINANCE, POLICY.

Introducere

Procesul de tranziție spre o economie de piață funcțională și eficientă, se suprapune și pe actuala criză economică globală, făcând lucrurile mai complexe, cu evoluții impredictibile și de multe ori greu de controlat.

Actuala primă mare criză economică din perioada (post) globalizării este însoțită de trei alte crize fundamentale: ecologică, umană (socială) și spirituală (etică).

În plus, se observă și faptul că există și o criză a gândirii economice în special, a gândirii științifice în general.

În concluzie, se poate spune că există o multidimensională mare criză a actualei civilizații omenești care și-a atins limitele.

Într-o lume din ce în ce mai complexă, globalizată, într-o perioadă de profunde schimbări, e preferabil, de fapt, e necesar ca acțiunea inovativ-antreprenorială să fie pusă în slujba imperativului ”a inova pentru a transforma actuala civilizație umană nonsustenabilă într-o civilizație sustenabilă bazată pe cunoaștere” (Jinaru, A., 2010, p. 122).

În acest sens, orice practică și/sau acțiune omenească, în contextul unei complexități crescânde, este obligată (tocmai pentru a nu produce ”catastrofe neintenționate”) să integreze știința cu acțiunea, adică să adopte un demers de tip cercetare-acțiune.

Incertitudinea, complexitatea, complexitatea genuină, complexitatea crescândă cheamă cercetarea-acțiune. Și nu doar simpla cercetare-acțiune. Ci ”cercetarea-acțiune sistemică”, sau ”cercetarea-acțiune reflexiv critică”, sau poate și mai bine ”cercetarea-acțiune integral sistemică” și/sau ”cercetarea acțiune rețea” (fig. nr 1.).

Fig. nr. 1. Procesul antreprenorial al cercetării-acțiune. **Sursa:** Caragea, A., Jinaru, A., *The Role of Venture Capital to Support Entrepreneurship*, Project co-financed by a grant from Switzerland through the Swiss Contribution to the enlarged European Union, 2014

Fundamente, principii, perspective ale antreprenoriului inovativ

Antreprenoriul în general (fie el economic, social, instituțional) și în special antreprenoriul inovativ (de creștere) joacă un rol decisiv în dezvoltarea economică și socială a oricărei țări, regiuni, comunități. Istoria economică ne arată că acolo unde antreprenoriul a avut libertatea și posibilitatea de a acționa, acolo economiile au înflorit, nivelul de trai a crescut și au fost rapid recuperate decalajele de dezvoltare (Abraham, H. M., 2015, p.934).

Înțelegerea acestui rol și explicarea lui teoretică se poate face dintr-o perspectivă (bio)evolutiv-complexă (Schumpeter, Georgescu-Roegen, Winter, Brian Arthur, etc.). Economics-ul clasic nu explică și nu poate explica inovarea și antreprenoriul.

O economie bazată pe cunoaștere nu se poate dezvolta fără acțiunea și manifestarea deplină a antreprenoriului inovativ.

Antreprenoriul social joacă un rol fundamental în schimbarea mentalităților și formarea culturii și spiritului antreprenorial în vederea generării condițiilor de manifestare deplină atât a ”business-ului social” cât și a ”business-ului economic”.

Rolul antreprenoriului instituțional (grosso modo – rolul statului) a fost mult timp neglijat. În măsura în care printr-un spirit de antreprenorat instituțional, statul se transformă, devine un ”stat antreprenorial” acesta accelerează mult dezvoltarea antreprenoriului și constituirea unei ”economii antreprenoriale” și/sau ”societăți antreprenoriale”.

Antreprenoriul inovativ are nevoie și de o finanțare adecvată, diversă, focalizată, în primul rând de tip ”equity” și în special de tip venture capital (philanthropic venture capital, social

venture capital, community development venture capital, startup venture capital, venture capital clasic). Practic, antreprenoriatul inovativ are nevoie de generarea si/sau dezvoltarea unei adevărate ”ecologii a finanțării inovării”.

Principii - de recadrare conceptual-pragmatică a ”policy making” în domeniul antreprenoriatului inovativ

Aceste principii ale antreprenoriatului inovativ sunt următoarele:

- A privi fenomenul antreprenorial ca fenomen complex, nonlinear, evolutiv, dinamic.
- A percepe, a înțelege economia si/sau societatea antreprenorială ca ”sistem”, ca ”sistem ecologic/ecologie”, precum și a concepe recomandările și a implementa măsurile corespunzătoare ca ”proces ecologic-evolutiv” .
- A utiliza abordarea de tip cercetare-acțiune în demersul de percepere-înțelegere și de concepere-implementare a recomandărilor și măsurilor propuse.
- A schimba demersul de focalizarea de la ideea de ”piață funcțională” (cum să faci o piață să funcționeze mai bine) la ideea de ”generare de piață” (cum să generezi o nouă piață).
- A ține seamă de fenomenele cultural-istorice (mentalități economice, cultură de afaceri, spirit antreprenorial, etc.) așa cum se manifestă ele astăzi ca ”rezistențe în calea schimbării”, ”obstacole greu de depășit”, etc., care necesită tratări și reglaje fine

Perspective - de orientare și navigare într-un mediu global turbulent, impredictibil cu dinamici nonlineare

- A utiliza ”anticiparea” și/sau ”foresightul” ca pre-demers al conceperii oricărei politici în domeniul antreprenoriatului, precum și a ține cont de politicile (constrângerile și împuternicirile, înlesnirile, etc.) de la nivelele superioare (europene, naționale, etc.)
- A se focaliza mai degrabă pe ”shaping the future” și mai puțin pe ”predicting the future”, pe educația antreprenorială de tip experiențial și mai puțin, nu doar, pe cea de tip teoretic
- A ține cont de ”timing”, de scară, de ordine și sincronizare în demersul de implementare a politicilor privite ca proces sistemic-ecologic
- Orice politică și/sau orice măsură va fi trecută prin filtrul de orientare – inovarea cu țel, cu menire (purposeful innovation): construirea unei noi civilizații sustenabile
- Prin politicile de finanțare ale antreprenoriatului inovativ se va ține cont de imperativul de finanțare a programelor și proiectelor antreprenoriale mai întâi a celor care vizează capitalul venture social, capitalul venture filantropic, apoi capitalul venture de dezvoltare comunitară și în sfârșit capitalul venture clasic (economic) cu focalizarea pe fazele de startup inovativ

Dileme/problematici (alegeri, armonizări, focalizări, prioritizări, asumări) de politici pentru o accelerare a dezvoltării antreprenoriatului inovativ în vederea realizării cât mai rapide a convergenței cu țările din UE

Demersul de conturare, imaginare, concepere, precum și de exprimare și promovare a unei intenții de politică inovativ-antreprenorială, într-un context de schimbări și transformări profunde cu incertitudini și ambiguități, este un proces complex iterativ de decizie în comun, o cercetare-acțiune de descoperire genuină și calibrare fină, presărat cu multiple dileme și problematici diverse.

Dileme/problematici nerezolvate de tip cultural-istoric

Decalaje de dezvoltare (ultimele locuri în clasamentele europene...)

Handicapuri culturale („neîncredere istorică în administrație – statul ca vataf și nu ca partener și/sau statul ca vacă de muls”; „senatorii de drept („îndrituiți – li se cuvine”) și de „drepti” (coterii și partizanate politice) ai finanțării din banii publici”; „chiar și eșecul genuin în întreprindere este rău văzut social, fie cu „milă – un looser”, fie cu ostracizare – un hoț”, etc.”; „întreprinzătorul văzut ca bișnițar; ”la noi merge și așa, etc.”; o mentalitate de tip ”să moară și capra vecinului”...

Deficiențe în învățare – atât în cea formală a sistemului de învățământ (accent prea mare pus pe teorie, slaba dezvoltare a vocaționalului și a practicii) cât și cea social-culturală (atitudinal-motivațională: ”să-ți găsești și tu un job calduț”; adversitate față de asumarea riscului, etc.)

Dileme/problematici de alegere:

De la funcționarea pieței de inovare și/sau de venture capital spre generarea pieței de inovare și/sau venture capital. Decât să faci funcțională o piață redusă și inadecvat dezvoltată, mai bine focalizarea pe generarea de piață nouă

Dileme/problematici de armonizare:

Armonizarea strategiilor de specializare inteligentă a inovării regionale cu strategia de specializare inteligentă a inovării naționale în context european

Dileme/problematici de focalizare:

De la o abordare focalizată doar pe cuplul „obiectiv/prioritate - planificare strategică”, la una în care focalizarea este făcută și (eventual cu prioritate) pe mecanismul complex de ”generare de piață”, și anume: „intenție strategică – generare/ dezvoltare de piață a cercetării / a inovării/a capitalului venture”.

Dileme/problematici de asumare:

Rolul statului în politicile de inovare antreprenorială și/sau politicile de finanțare a inovării prin capital venture: o vedere minimalistă: crearea de "condiții pentru ca inovarea să înflorească" versus vederea proactivă "stat antreprenorial", statul ca investitor, asumare risc, inovator.

De la o viziune de tip „lux al inovării” (fiind mai puțin dezvoltată, România nu-și permite „luxul inovării”) la o viziune de tip „flux al inovării” (tocmai pentru a se dezvolta mai rapid România își asumă deliberat „fluxul inovării”).

Concluzii

Pe lângă precaritatea istorică în dezvoltarea antreprenoriatului în România, acesta a început să stagneze după aderarea la UE, ca urmare a crizei economice și, în special, din cauza politicilor inadecvate și a corupției. Cu toate acestea, în ultimii ani s-au derulat prin programul DRU, finanțat de UE, proiecte de formare a spiritului antreprenorial, dar care au fost în mare parte inadecvate, prea formale.

Din punct de vedere al antreprenoriatului și inovării, România este încă în aceeași situație precară, poziționată pe ultimul loc în clasamentul anual al evaluărilor comparative la nivelul UE (Global Entrepreneurship Monitor, Global Competitiveness Report , Uniunea inovării Tabloul de bord, Indicele Global Venture Capital & Private Equity Country Atractivitatea, etc).

În țările mai puțin dezvoltate și în regiunile fără o tradiție antreprenorială care a fost întreruptă de aproape o jumătate de secol de comunism, este inadecvat să se adopte numai modele și soluții la cheie. Aceste modele urmăresc să stimuleze o cultură antreprenorială și de a dezvolta antreprenori creativi, dar ele sunt în mare parte luate din țările cu o economie dezvoltată

și cu o tradiție bogată și neîntreruptă a antreprenoriatului. În aceste țări și regiuni mai puțin dezvoltate, inovația radicală este necesară, poate chiar una de tip revoluționar.

Bibliografie

1. Abraham, H. M., *Soluția Întreprinzătorului, Calea milionarilor moderni spre câștigarea de profit, susținători și libertate*, Morgan James Publishing, New York, 2015
2. Arthur WB. Increasing returns and path dependence in the economy. Ann Arbor: University of Michigan Press; 1994.
4. Bosma, N., Levie, J., Bygrave, D., Justo, R., Lepoutre, J., Terjesen, S. (2009). *Global Entrepreneurship Monitor 2009 - Executive Report*, Global Entrepreneurship Research Association.
3. Caragea, A., Jinaru, A., *The Role of Venture Capital to Support Entrepreneurship, Project co-financed by a grant from Switzerland through the Swiss Contribution to the enlarged European Union, 2014*
4. Carayannis Elias *Encyclopedia of Creativity, Invention, Innovation, and Entrepreneurship*, New York 2013
5. Carree, M., Thurik, R., *The Impact of Entrepreneurship on Economic Growth, Handbook of Entrepreneurship Research, International Handbook Series on Entrepreneurship*, Vol. 1, Part 7, 2005, pp. 437-471
6. Georgescu-Roegen, Nicholas, *La Décroissance : entropie-écologie-économie, troisième édition revue et augmentée*, traduction et présentation de Jacques Grinevald et Ivo Rens, Paris, Editions Ellébore-Sang de la terre, 2006
7. Jinaru, A., *Finanțarea inovării în economia globală bazată pe cunoaștere*, Teză doctorat, ASE București, 2010
8. Shane S. *Academic entrepreneurship: university spin offs and wealth creation. New horizons in academic entrepreneurship*, Northampton: Edward Elgar, 2004.
9. Schumpeter J.A. *The theory of economic development*, London: Oxford University Press; 1911/1980.
10. Winter SG. Schumpeterian competition in alternative technological regimes. *J Econ Behav Org.* 1984;
11. Zhao, F., *Exploring the synergy between entrepreneurship and innovation*, International Journal of Entrepreneurial Behaviour & Research, Vol. 11, No. 1, 2005.